

ראשית כל בפורי כל, ובנה
בכורה הראשון של הכל, זהו ו'
העמוד האמצעי.

בפורי אדמתך, שני עמודי אמת.
מה זה אדמתך? שכינה
תחתונה, והם כל בפורי כל מצד
צדיק שהוא כל, והשכינה היא
ארץ שבה גדלים וצומחים
אילנות, שעליה נאמר צמח
צדיק, שהוא עץ פרי, אילן גדול
וחזק, העמוד האמצעי, עשבים
ודשאים שהם תלמידי חכמים,
משם צומחים בגן, משום שהיא
תורה שבעל פה.

ומי משקה ומרנה (ומגדל) בה
אילנות ועשבים ודשאים? מעין
גנים, שהיא חקמה, ראשית כל
בפורי כל, ומאין יוצא מעין
המים? מבית יהו"ה. זהו
שפתוב ומעין מבית יהו"ה יצא,
ומשום זה ראשית בפורי אדמתך
תביא בית יהו"ה אלהיך, וכן
ראשית הצאן והכבשים. זהו
שפתוב וראשית גז צאנך תתן
לו.

וסמוך לו, לראשית בפורי
אדמתך וכו', לא תבשל גדי
בחלב אמו. מה זה אל זה? קם
רבי שמעון על רגליו, פתח
בקול גדול ואמר: אליהו אליהו,
רד לכאן ברשות רבונך והאר
את עיני הזקנים הללו בדבר
הזה, שלא יבאו לאכל בשר
בחלב.

בינתיים בא אליהו, ירד ולא
התעכב, אמר: מנורה הקדושה,
והרי סוד זה ודאי הוא הסוד של
לא תחרש בשר ובחמור יחדו,
כשפכור שהוא ישראל, העמוד
האמצעי, לא מביאים אותו
לבית יהו"ה, מתערב חלב עם
בשר וגורמים לערב שור
בחמור, וזהו פלאים, מין
בשאינו מינו.

עלה אתמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל בפורי כל,
וברא בוכרא דילה קדמא דכלא דא ו' עמודא
דאמצעיתא.

בפורי אדמתך תרי סמכי קשוט, מאי אדמתך
שכינתא תתאה, ואנון כל בפורי כל
מסטרא דצדיק דאיהו כל, ושכינתא איהי
ארעא דביה גדלין וצמחין אלנין, דעלה
אתמר (ירמיהו כג ה) צמח צדיק, דאיהו עץ פרי,
אילנא רבא ותקיף עמודא דאמצעיתא, עשבין
ודשאין דאינון תלמידי חכמים מתמן צמחין
בגן, בגין דאיהי אורייתא דבעל פה.

ומאן אשקי וררי (נ"א ורבי) בה אלנין ועשבין
ודשאין, מעין גנים, דאיהי חקמה
ראשית כל בפורי כל, ומאין נפקא מעינא
דמיא, מבית יי', הדא הוא דכתיב (ויאל ד
יח) ומעין מבית יי' יצא, ובגין דא (שמות כג
יט) ראשית בפורי אדמתך תביא בית יי'
אלהיך, וכן ראשית דעאני ואמרי, הדא הוא
דכתיב (דברים יח ד) וראשית גז צאנך תתן לו.

וסמוך ליה לראשית בפורי אדמתך וכו' לא
תבשל גדי בחלב אמו, מאי האי לגבי
האי, קם רבי שמעון על רגליו, פתח בקלא
סגיא ואמר, אליהו אליהו נחית הכא ברשותא
דמארך, ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי
מלה, דלא יתון למיכל בשר בחלב.

אדהכי הא אליהו קא נחית ולא אתעכב,
אמר בוצינא קדישא, והא רזא דא
ודאי איהו רזא דלא תחרוש בשר ובחמור
יחדו (דברים כב ו), כד בוכרא דאיהו ישראל
עמודא דאמצעיתא, לא אתיין ליה לבית יי',
חלב אתערב בבשרא, וגרמין לאתערבא שור
בחמור, ודא איהו פלאים מין דלאו במיניה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, וְהָא שׁוֹר אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וְחַמּוֹר מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, אָמַר לִיָּה וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ (בראשית א כד). דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, כְּלָהּוּ אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְאִינוּן זּוּגִין, וּמָאן דְּנָטִיל מִמָּה דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, הֵהוּא בַר דְּאֲתַרְכִּיב מִתְרוּוִיָּהּ, עַלִּיָּה אֲתַמַּר (שמות כג ט) לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

אָמַר הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה: בְּוִדְאִי כְּעַת הַדְּכַר הוּא בְּמִקּוּמוֹ, וְזֵהוּ בְּרוּר הַדְּכַר, וְזֵהוּ מְלֹאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאָחֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׂמָא יִקְדַּמְנֵו אַחַר בְּרַחֲמִים, חֲטָא זֶה שְׁעַרְב אָדָם טָפָה בְּכוּרָה בְּזוּוּג נְדָה שְׁפָחָה גוֹיָה זוּנָה, זֶה גוֹרָם שְׁנוּטֵל אַחַר אֵת בַּת זּוּגוֹ, וְהוּא מְדָה כְּנָגַד מְדָה, וּמִשּׁוּם כֶּף רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדַמְתָּךְ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֵלֶיָּךְ, וְלֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ, שְׂאוֹתוֹ בֵּן הוּא עֲרֹבוּבָיָא שְׂיֹצֵא כְּלָאִים, מֵאֲשֶׁה שְׂאִינָה מִינּוּ, שְׁהִיא כְּנָגְדוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה זָכָה? עֶזֶר, בַּת זּוּגוֹ שְׁהִיא עֶזֶר לוֹ בַּתּוֹרָה בְּמִצְוָה בִּירְאָה וּבְאֲהָבָה, עֶזֶר לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאִם לֹא, אַחַר שְׂאִינוּ מִינּוּ הִיא כְּנָגְדוֹ לְאָפְדוֹ מִשְׁנֵי הַעוֹלָמוֹת, וְכֵל זֶה גֵרָם לוֹ מִשּׁוּם שְׂלֵא שְׁמַר טָפָה קְדַמְאָה לְבַת זּוּגוֹ.

וְעַם כָּל דָּא אִם חִזַּר בַּתְּשׁוּבָה, עַלִּיו נֶאֱמַר וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ בַּת זּוּגוֹ, שְׁנֵאֱמַר בְּהַ רְפָאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ, וְהִיא דְמוֹת שְׁלַת הַתּוֹרָה, שְׁהִיא רְפוּאָה וְהִיא חַיִּים. זֵהוּ שְׁפָתוּב עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ, וְאֲשֶׁתוֹ הִיא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, וְהָא שׁוֹר אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וְחַמּוֹר מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, אָמַר לִיָּה וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ (בראשית א כד). דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְדַכְיֹו, כְּלָהּוּ אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְאִינוּן זּוּגִין, וּמָאן דְּנָטִיל מִמָּה דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, הֵהוּא בַר דְּאֲתַרְכִּיב מִתְרוּוִיָּהּ, עַלִּיָּה אֲתַמַּר (שמות כג ט) לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בְּוִדְאִי כְּעַן אֵיְהוּ מְלָה בְּדוּכְתָהּ, וְדָא אֵיְהוּ בְּרִירָא דְמְלָה, וְדָא אֵיְהוּ, מְלֹאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאָחֵר (שם כב כח), כְּמָה דְּאֲתַמַּר שְׂמָא יִקְדַּמְנֵו אַחַר בְּרַחֲמֵי, חוּבָא דָּא דְּעַרְב בַּר נֶשׁ טָפָה בּוּכְרָא בְּזוּוּגָא נְדָה שְׁפָחָה גוֹיָה זוּנָה, דָּא גְרִים דְּנָטִיל אַחַר בַּת זּוּגִיָּה, וְאֵיְהוּ מְדָה לְקַבֵּל מְדָה, (דף ל ע"ב) וּבְגִין דָּא רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדַמְתָּךְ תָּבִיא בֵּית יְיָ אֵלֶיָּךְ, לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ, דֵּהֵהוּא בַר אֵיְהוּ עֲרֹבוּבָיָא דְנִפְיִק כְּלָאִים, מֵאֲתַתָּא דְלָאוּ מִינֵיהּ, דְּאֵיְהִי כְּנָגְדוֹ, וּבְגִין דָּא זָכָה עֶזֶר, בַּת זּוּגִיָּה דְּאֵיְהִי עֶזֶר לִיָּה בְּאוּרִייתָא בְּפִקּוּדָא בְּדַחֲלוֹ וּבְרַחֲמֵי, עֶזֶר לוֹ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְאִם לֹא, אַחְרָא דְלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, אֵיְהִי כְּנָגְדוֹ, לְאוּבְדָא לִיָּה מִתְרִין עֲלָמִין, וְכֵל דָּא גְרִים לִיָּה בְּגִין דְּלֹא נָטִיר טָפָה קְדַמְאָה לְבַת זּוּגִיָּה.

וְעַם כָּל דָּא אִם חִזַּר בַּתְּיוּבְתָא, עַלִּיָּה אֲתַמַּר (ישעיהו ו י) וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְיִהְיֶיב לִיָּה בַּת זּוּגִיָּה, דְּאֲתַמַּר בְּהַ (משלי ג ח) רְפָאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ, וְאֵיְהִי דִיוֹקְנָא דְאוּרִייתָא, דְּאֵיְהִי אֲסוּוֹתָא וְאֵיְהִי חַיִּים, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם